

MAKİNA, ENDÜSTRİ, İŞLETME, UÇAK, HAVACILIK, UZAY MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜM BAŞKANLARI MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI BULUŞMASI – I

“19 Ekim 2002” Oda tarihinde yerini aldı. Halen Odamız üyesi meslektaşlarımızın, Makina, Endüstri, İşletme, Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendislerinin, öğrenimlerini tamamladıkları bölümlerin temsilcileri ile Oda buluşması bir İLK gerçekleştirilerek Ankara’da yapıldı.

Oda Yönetim Kurulumuzun çalışma programına aldığı ve yedi ay gibi kısa bir sürede sonuçlandırdığı çalışma, katılımcılarca da ifade edildiği üzere, “kurumsal buluşma niteliği” ve ilk olması nedeni ile önemlidir.

Bu buluşma esas itibari ile üniversitelerde görev yapmakta olan akademisyenlerle Odamız arasında bugüne dek yürümekte olan olumlu ilişkinin bir adım üste çıkarılarak, artık bundan böyle kurumsal ilişki şekline dönüştürülme nedeni ile olumludur.

Bu ilk buluşmada Türkiye ve Kıbrıs’ta bulunan 47 Makina, 36 Endüstri, 1 İşletme, 1 Uçak, 1 Uzay, 1 Havacılık Mühendisliği bölümlerinden, toplamda 39 bölümü temsilen 47 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Oda Yönetim Kurulumuzun hiçbir ayırım gözetmeksizin yaptığı “Buluşma” çağrısına hiçbir Bölüm Başkanlığından olumsuz yanıt gelmemiş, katılmayan temsilciler de mazeret bildirmişlerdir. Buluşmaya Bölüm Başkanlarının dışında Oda Yönetim Kurulumuz ile Şube Yönetim Kurulu temsilcilerimiz de katılmışlardır.

Buluşma “Mezuniyet Öncesi ve Sonrası Yaşanan Sorunlar Üzerine Görüşmeler” ve “Oda Üniversite ilişkilerinde yaşanan sorunlar, olası çözüm önerileri ve ilişkilerin kurumsallaştırılması olanakları üzerinde görüşmeler” başlıklarında iki oturum halinde düzenlenmiştir. Oda ve TMMOB Başkanının açık konuşmalarından sonra Oda çalışmaları katılımcılara sinevizyon eşliğinde kısaca hatırlatılmıştır. Oturumlarda gerek Üniversite temsilcilerinden gerekse Oda ve Şube yöneticilerinden toplamda 24 kişi söz almıştır. Her iki oturumun başlamasında Oda tarafında hazırlanmış mevcut durum analiz raporları sunulmuş, konuşmaların ve tartışmaların verimliliği sağlanmıştır.

Buluşmada Bölüm temsilcilerinin konular hakkında temsilci sıfatı ile yaptığı konuşmalar, Oda-Üniversite ilişkisinin geleceği için önemli ipuçları taşımaktadır. Kurumsal anlamda ilk kez gerçekleştirilmesine karşın, tüm katılımcıların “Oda” hakkındaki görüşleri olumludur ve bu buluşmanın devamlılığının gerekliliğini ısrarla belirtmektedirler ve yapılan her konuşmada önemli ipuçları bulunmaktadır. Oda ve Şube yöneticilerimiz de yaptıkları konuşmalarla, Oda-Üniversite ilişkilerindeki sorunlar, çözüm yolları ve beklentileri detayları ile konunun tarafı olan üniversite temsilcilerine bu buluşmada anlatabilmişlerdir.

Buluşmada yapılan tüm konuşmalar ve tartışmalar bant çözümlerinden yola çıkarak kitaplaştırılmış ve böylelikle Oda açısından önemli bir çalışma tarihe not olarak bırakılmıştır. Odamızca yayınlanan bu buluşmanın konuşmaları ilgililerince dikkatlice değerlendirilmek durumundadır.

Şüphesiz bu buluşmanın İLK olması, bir takım eksiklikleri ve hataları da beraberinde getirmiş olabilir. Ancak bilinmelidir ki, her İLK bir geleceği de tanımlar. Odamız kurumsal ilişkilerin devamlılığı konusunda “ısrarcı” tavrını sürdüreceği ve periyodik olarak bu buluşmaları gerçekleştirecektir.

Buluşmada çekilen toplu fotoğraf Odamız için anlamlıdır ve Odamız bu fotoğraftaki katılımcıların bundan sonraki buluşmalarda artacağına inanmaktadır.

Oda Başkanı Emin KORAMAZ'IN

Açılış Konuşmasının Tam Metni Aşağıdaki Gibidir

Değerli Hocalarım, Sayın Birlik Başkanım, TMMOB'ye Bağlı Odaların ve Odamızın Değerli Yöneticileri, MMO ve Şahsım Adına hepinizi saygıyla selamlıyorum..

Davetimize uyarak ülkemizin dört bir yanından ve Kıbrıs'tan toplantımıza katılarak bizleri onurlandırdınız. Hepinize teşekkür ediyor hoşgeldiniz diyorum.

Ülke genelinde düzenlediğimiz meslek alanlarımıza ilişkin sayısı 25'i aşan kongre, sempozyum ve kurultaylarımızda, yerel etkinliklerimizde üniversitelerin etkinliklerinde, sizlerle bir araya gelme fırsatı yakalıyoruz.

Ancak bugüne değin Odamız üyesi meslek disiplinlerine yönelik eğitim veren fakültelerin dekanları ve bölüm başkanları ile ortak bir toplantı gerçekleştirme olanağı bulamamıştık. Bu nedenle bu toplantı, toplu bir resim oluşturma anlamında bizim için tarihi bir toplantı olacaktır.

Değerli katılımcılar,

İçinde yaşadığımız yüzyıl küreselleşme, bilim ve teknoloji ve enformasyon çağı olarak adlandırılmaktadır. Günümüzde ülkeler bilimin teknolojinin geliştirilmesi ve yenilenmeye yönelik çalışmalar ile ilerlemekte ve gelişmişlik yarışında diğer ülkelerden daha ileriye geçebilmektedir.

Bu süreçte özellikle gelişmiş ülkeler, ulusal çıkarları doğrultusunda ulusal yenilenme politikalarını hayata geçirebilmek için ARGE çalışmalarına bilim teknoloji ve eğitim alt yapısına bütçelerinden ayırdıkları kaynakları her geçen gün arttırmaktadırlar.

Ancak ne yazık ki geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelerin birçoğunda ve ülkemizde süreç tersine işlemektedir. DTÖ, IMF ve DB öncülüğünde yürütülen politikalarla bu ülkeler kendi geleceklerini yönlendirme işlevlerinden arındırılmaya, devletlerin planlayıcı, yönlendirici, denetleyici özellikleri yok edilmeye çalışılmaktadır. Bu politikalar sonucu gelişmiş ülkeler daha fazla gelişmekte geri kalmış ülkeler daha da geri kalmaktadır. Bu ülkeler arasındaki ekonomik, siyasal, hukuksal, demokratik ve sosyal alanlarda var olan uçurum giderek derinleşmektedir.

Ülkemizde de son yirmi yıldır aynı politikalar hayata geçirilmektedir. Planlamadan, üretimden, sanayileşmeden neredeyse tamamen vazgeçilmiş, kaynaklar hizmet ve finans sektörlerine aktarılmış, kayıt dışı ekonomi ve rant ekonomisi hakim ekonomi haline gelmiştir.

Bu olumsuz gidişten en fazla etkilenen ve yara alan kesimlerden birisi de meslektaşlarımız ve mesleğimizdir.

Odamız bünyesinde yurt içinden ve dışından mezun olmuş makina, endüstri, işletme, uçak, havacılık, uzay, sanayi, imalat sistemleri ve üretim teknikleri mühendislerini barındırmaktadır. Tüm bu mühendislik disiplinleri bilimsel ve teknolojik gelişmelerin, sanayileşmenin ve kalkınmanın en önemli itici güçleridir. Üretime, sanayileşmeye, bilim ve teknolojiye gereken önemin verilmemesi meslek uygulama alanlarımızı giderek daraltmaktadır.

Ülkemizde her alanda yaşanan dağınıklık ve plansızlık mühendislik eğitimi politikalarına da yansımaktadır.

1980'li yıllardan sonra insan gücü planlaması, gerekli altyapı ve eğitim kadrosu göz önüne alınmadan politik tercihler sonucu, siyasal propaganda malzemesi ve yerel ticaret odaklarının ticareti geliştirme taleplerinin sonucu olarak 55 yeni üniversite kurulmuştur.

Halen ülkemizde mühendis ve mimarların %40'ı açık işsiz veya meslekleri dışında başka alanlarda çalışmak zorunda kalmaktadır. Önlem alınmazsa bu durum gelecekte daha vahim tablolar ortaya çıkaracaktır.

Odamıza kayıtlı mühendislik disiplinleri açısından da durum iç açıcı nitelikte değildir. Makina mühendisliği eğitimi veren bölüm ve fakültelerin sayısı 46, endüstri-işletme mühendisliği eğitimi veren bölüm ve fakültelerin sayısı 34, uçak-havacılık ve uzay mühendisliği eğitimi veren bölüm ve fakültelerin sayısı 3'dür.

Bu bölüm ve fakültelerde 19.943 öğrenci makina mühendisliği, 5235 öğrenci endüstri-işletme mühendisliği, 570 öğrenci ise uçak-havacılık ve uzay mühendisliği bölümlerinde öğrenim görmektedir.

Halen Odamıza kayıtlı 49.572 makina, 3476 endüstri-işletme, 688 uçak-havacılık ve uzay mühendisi bulunmaktadır. Toplam üye sayımız bugün itibarıyla 53.817'dir. 1982 Anayasası ile Odaya üyeliği tercihlerine bırakılan kamu çalışanı meslekdaşlarımız ve Odaya henüz üye olmayan meslekdaşlarımız ile bu sayı 70.000 civarına ulaşmaktadır.

Sadece makina mühendisliği alanında yılda 3500'e yakın öğrenci lisans diploması almakta, ortalama 3000 dolayında yeni mezun makina mühendisi Odamıza kayıt yaptırmaktadır.

Odamız üyesi mühendislik disiplinlerine yönelik eğitim veren bu kuruluşlarca yürütülen eğitim hizmetlerinin kalitesinde büyük farklılık bulunmaktadır.

Eğitim programlarının, ders içeriklerinin, öğretim üyesi sayısı ve yeterliliklerinin, laboratuvar, derslik, kütüphane, bilgisayar donanımı, araştırma ve barınak olanaklarının genel yetersizliği yanında, eğitim kuruluşları arasında bu olanaklar açısından da ciddi dengesizlikler bulunmaktadır.

Bu durum mezunlara da yansımakta, hepsi devlet tarafından açılan ve programları devlet tarafından saptanan üniversitelerden mezun olan mühendislerin çoğu yeterli niteliğe ulaşamamakta, eğitimde kalite eksikliği ve farklılığından kaynaklanan formasyon eksikliği ve farklılığında tek seçici güç piyasa olmakta, çoğu yeni mezun iş bulamamakta ve ekonomiye kazandırılmamaktadır.

Bir yandan ülkemizde bu dağınıklık yaşanırken, ülkemizin altına imza koyduğu Dünya Ticaret Örgütü Anlaşmaları ve AB anlaşmaları mühendislik hizmetlerinin serbest dolaşımını da kapsamaktadır.

AB ülkeleri, AB genelinde uyguladıkları birçok çerçeve program ile bir yandan eğitim seviyelerini yükseltmeye çalışırken diğer taraftan da meslek içi eğitim ve yaşam boyu eğitim programlarına büyük kaynaklar ayırmaktadırlar. Bu programlarının birçoğu akademik ve mesleki yeterliliklerin tanınması konusunda yakın bir gelecekte AB ülkeleri arasında gerekli alt yapının oluşturulmasında önemli katkılarda bulunacak programlardır.

Mevcut eğitim politikalarımızla ülkemiz mühendislerinin, gelişmiş ülkelerin mühendisleriyle rekabet edebilmesi ve ayakta kalması mümkün görünmemektedir.

Odamız Meslek İçi Eğitim Merkezleri aracılığı ile verdiği eğitimlerle, sizlerin katkılarıyla gerçekleştirdiği teknik kongre, seminer ve sempozyumlarla, yayımladığı periyodikler ve kitaplarla bu boşluğu biraz olsun kapatmaya çalışmaktadır.

Üniversitelerimiz ise bölümlerinin eğitim programlarını yüksek paralar karşılığı ABET'e (Amerikan Mühendislik ve Teknoloji Kurulu) akredite ettirerek mezunlarını rekabet koşullarına hazırlamaya çalışmaktadırlar.

Ancak sorunun kalıcı çözümü, mevcut politika ve uygulamalarının yerine, planlamacı bir anlayışla, toplumsal gereksinimleri, üretimi, istihdamı ve yaşam boyu eğitimi, ülkenin bilim ve teknoloji yeterliliğinin güçlendirilmesini temel alan ulusal politikaların ivedilikle yaşama geçirilmesinden, ulusal akreditasyon sistemimizin ve alt kurullarının oluşturulmasından ve ülke kaynaklarının bu anlamda seferber edilmesinden geçmektedir.

Böylesi bir eğitim politikası ve yapılanmaların temel hedefleri:

- 1) Ülkenin gereksinim duyduğu elemanları ihtiyaç oranında yetiştirmek
- 2) Bilimsel bilgiyi üretmek
- 3) Eşit ve ücretsiz eğitim sunmak
- 4) Üniversite eğitimini özerk ve demokratik ortamlarda sürdürmek
- 5) Belleme ve ezbercilik yerine öğrenmeyi, verileri kabul etmek yerine araştırma yeteneğini geliştirmek
- 6) Öğrencilerin teknik eğitimi yanında sosyal ve kültürel eğitimlerini de tamamlamak
- 7) Bu anlayışa uygun nitelik ve sayıda öğretim üyesi yetiştirmek
- 8) Çok sayıda niteliksiz mühendis yetiştirecek çok sayıda donanımsız üniversite ve bölüm açmak yerine, ülke ihtiyaçlarını gözeterek yeterli eğitim kadrosu ve kütüphane, derslik, laboratuvar, yurt vb. alt yapısı tamamlanmış kuruluşlar oluşturmak
- 9) Şimdiye kadar açılmış bulunan üniversitelerin kalite düzeyini artırmak ve kalite eşitsizliğini ortadan kaldırmak, eksik alt yapılarını tamamlamak

- 10) Eğitimde kalite standartlarını oluşturarak mühendislik bölümlerinin kalitesini bu kriterlere göre denetlemek
- 11) Ülkemizde verilen lisans diplomalarının uluslararası düzeyde tanınmasını sağlamak
- 12) Lisans eğitimini meslek içi eğitim programlarıyla sürekli desteklemek olmalıdır.

TMMOB ve bağlı Odalar böylesi bir akreditasyon sistemi içerisinde doğrudan yer almalı, özellikle program akreditasyonu için kriter saptanması ve bu kriterlere uygunluğun izlenmesi ve denetlenmesi çalışmalarına katılmalıdır.

TMMOB ve bağlı Odalar üniversitelerin, yeni mühendislik ve mimarlık bölümlerinin açılması, kontejanlarının belirlenmesi karar süreçlerinde yer almalıdır.

Bu çerçevede mühendislik ve mimarlık hakkındaki yasada, YÖK yasasında ve TMMOB yasasında gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.

Bu doğrultuda yürütülecek çalışmaların şekillenmesinde meslek odalarına, üniversitemize ve sanayicilerimize önemli görevler düşmektedir.

Odamızın, üniversitemizin, mesleğimizin ve meslekdaşlarımızın sorunların dile getireceğimiz, çözümler noktasında işbirliği olanaklarını araştıracağımız toplantımızın böylesi bir hedefe de hizmet edeceğine inanıyoruz.

Sevgili hocalarım,

Odamız biraz sonra tanıtım bölümünde de anlatılacağı üzere meslek alanlarımıza ilişkin onlarca kongre, kurultay ve sempozyum düzenlemekte, teknik kitaplar hazırlamakta, A sınıfı kategorisinde 3 Adet periyodik çıkarmakta, üyelerine yönelik eğitim programları düzenlemektedir. Bu etkinliklerin niteliği ve niceliği, öğretim üyelerimizin ve üniversitemizin bizlere verdiği katkısını artırması, Odamıza üye olarak Oda çalışmalarına katılması ile daha da yükselecektir.

Bildiğiniz gibi mühendislik öğrencilerinin Oda çalışmalarından öğrencilik dönemlerinden başlayarak yararlanabilmeleri, mesleki gelişmelerine katkıda bulunabilmek için, öğrencilerimizi öğrenci üye statüsüyle Odamıza üye yapıyoruz. Bugün itibarıyla ülke genelinde eğitim gören 26.000 civarında öğrencinin 3225'i Odamız üyesidir. Geleceğimiz olan gençlerimizin Oda çalışmalarına yönlendirilmesi için de sizlerin katkı ve desteğine ihtiyacımız var.

Sevgili hocalarım, sözlerime bir duyuruyla son vermek istiyorum. Bildiğiniz gibi TMMOB'nin ilk Genel Kurulu'nu yaptığı 18 Ekim 1954 gününü kapsayan 14-20 Ekim tarihi mühendislik ve mimarlık haftası olarak ilan edilmiştir. Bu hafta içerisinde örgütlü olduğumuz tüm birimlerde bir dizi etkinlikler düzenledik. Sorunlarımızı kamuoyu ile paylaşmaya çalıştık.

Etkinlikler dizimizi yarın Sıhhiye'de Abdi İpekçi Parkında gerçekleştireceğimiz Bağımsızlık, Demokrasi ve Barış için, halkımızın insanca yaşaması için ülkemize mesleğimize, geleceğimize sahip çıkıyoruz mitingiyle noktalayacağız. Etkinliğimizde sizleri de aramızda görmek bizlere güç katacaktır.

Katılımınız için yeniden teşekkür eder, toplantımızın verimli geçmesini dilerim.

MEZUNİYET ÖNCESİ YAŞANAN SORUNLAR ÜZERİNE TMMOB MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASININ GÖRÜŞLERİ

Dünyada yaşanan bilimsel ve teknolojik gelişmelerin sonuçlarını ülkemiz sanayiinin hizmetine sunmak, üniversitelerin ve meslek odalarının önünde tarihsel bir görev olarak durmaktadır. Bu süreç, ülkemizde üretime dayalı bir sanayileşmenin gerçekleşebilmesi için, toplumun refahı ve kalkınması doğrultusunda bir sanayinin ihtiyacını karşılayabilecek, bilimsel ve teknolojik gelişmeleri takip edebilen, yorumlayabilen ve ülke sanayiine aktarabilen mühendislerin yetiştirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Odamız, birlikte üretme anlayışı çerçevesinde üniversitemiz başta olmak üzere, konunun ilgilileriyle birlikte süreç içerisinde diğer kesimleri de katarak, dünyadaki bilimsel ve teknolojik gelişme süreçlerini kavramak, ülkemiz ve üyelerimizin kullanımına sunmak hedefiyle yapmış olduğu kongre, kurultay, sempozyumlarda tespit ettiği sorunları ve çözüm önerilerini aşağıdaki şekilde değerlendirmenize sunmaktadır.

1. Mühendislik ve mimarlıkla ilgili yüksek öğrenimin planlanması, yeni fakülte ve bölümlerin açılması, eğitim programlarının oluşturulması sürecinde Meslek Odaları ve Üniversite işbirliğinin geliştirilmesi.

2. Mühendislik eğitimi veren üniversitelerin tek tek akredite edilmesi yerine tüm eğitim kurumlarının düzeyinin dünya standartları seviyesine çıkartacak araçların oluşturulması konusunda Meslek Odaları ile Üniversiteler arasında işbirliğinin yaratılması,
3. Üniversite kontenjanlarının Üniversite, Sanayi ve Meslek Odalarının ortak çalışması ile ülkemizin ihtiyaç duyduğu alanlarda ve sayıda belirlenmesi,
4. Mevcut mühendislik eğitimi ile; analitik düşünen, katılımcı ve sorumlu bir vatandaş olmaya da yönlenebilecek bireyler kazandırma hedeflenmektedir. Bireylerin toplumsal gelişmeye aktif katılımlarının sağlanabilmesi için mühendislik eğitiminin yanı sıra kültürel, bedensel ve düşünsel yeteneklerini geliştirici yönde de programlar yapılması.
5. Üniversitelerin bütçeden ayrılan paylarının artırılması, üniversitelerin bütçeleri ve yönetimi üniversite unsurlarının yönetiminde ve denetiminde olması,
6. Öğrencilere mesleğimizi sevdirmek ve bilimsel düşüncelerini geliştirmek için proje yarışmaları düzenlenmesi ve bu konuda Meslek Odaları ile Üniversite arasında işbirliği ortamı yaratılması ve sürekliliğinin sağlanması.
7. Odamızın yayınlamış olduğu **Teknik Yayınların** üniversite eğitim programlarında referans olarak gösterilmesi, kaynak kitabı olarak okutulmasının sağlanması.
8. Öğrencilere mesleği ve çalışma koşullarını anlatacak derslerin 1. sınıftan başlayarak eğitim programlarına dahil edilmesi yönünde çalışmaların yapılması,
9. Mühendislik eğitimi sırasında gerçekleştirilen öğrenci staj programlarının Oda-Üniversite-Sanayi işbirliği çerçevesinde organize edilmesi ve bu konuda Odanın aktif rol üstlenmesi.
10. Mühendislik eğitimi süresince yaşanan öğrenci sorunlarının çözümüne yönelik Oda-Üniversite işbirliğinin tesisi ve sürekliliğinin sağlanması.
11. Özgür düşünce ve yaratma ortamının ve bilimsel eğitim ve araştırma olanaklarının yaratılması için Üniversite-Oda işbirliğinin tesisi ve sürekliliğinin sağlanması.
12. Üniversite Oda arasındaki etkileşimi sağlamanın temel araçlarından biri olan **Öğrenci Üyelik** formasyonunun geliştirilerek özendirilmesi.
13. Mühendislik fakültelerinde Makina Mühendisleri Odasının çalışmalarının öğrencilere ve üyelerimize daha sağlıklı duyurulabilmesi için pano tahsis edilmesi.
14. Üniversitemizin mühendislik bölümlerini kazanan öğrenciler ve yeni mezun meslektaşlarımıza mesleğimizi tanıtmak amaçlı sosyal faaliyetlerin gerçekleştirilmesi için Oda-Üniversite işbirliğinin yaratılması, şeklinde tanımlamak mümkün.

MEZUNİYET SONRASI YAŞANAN SORUNLAR ÜZERİNE TMMOB MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASININ GÖRÜŞLERİ

Üreten ve sanayileşen bir Türkiye için ülkemizde uygulanan politikalar üretim ekonomisine yönelik olması gerekirken (onun yerine üretken olmayan) hizmet ve rant ekonomisine yönelmiştir. Yıllardır uygulanan bu politikalar sonucu, mühendis ve mimarlar mühendislik - mimarlık eğitiminden uygulamaya kadar ciddi bir nitel gerilemeye uğramıştır. 21. yüzyılda yaşanan teknolojik gelişme hızı, gelişmekte olan ülkelerin bu alanda politikalar üretmedikleri sürece çok hızlı bir şekilde geride kalacaklarını ortaya koymaktadır. Bütün bu koşullar, Türkiye'nin çağdaş mühendislik eğitimi yaygınlaştırmasının yanı sıra: sanayileşmeden, teknolojik öngörüden, teknoloji üretiminden, araştırma ve geliştirmeden, üniversite - sanayi işbirliğinden yana plan ve politikalara duyduğu gereksinimi çok açık bir şekilde göstermektedir. Gelişmiş ülkelerde bilim ve teknoloji alanında gelişim ve değişim süreci yaşanırken, ülkemizdeki mühendis ve mimarlar bu plansızlık ve nitel gerileme ile mesleki eğitim ve uygulamada bu sürece sürekli olarak uzak kalmaktadır. Mühendislik - mimarlık eğitiminde gerek açılan okullar gerek arttırılan kontenjanlar açısından planlama anlayışının olmaması, özellikle belirli bölümlerden mezun mühendis ve mimarların istihdam sorununu arttırdığı gibi bu topluluğun mesleki kimliklerinde erozyon ve sosyal statü kaybına da neden olmaktadır.

Çağdaş bir mühendislik formasyonunun deformasyona uğramadan ülkenin kalkınmasına yöneltilmesinin; üretim ekonomisi, Üniversite-Sanayi işbirliği, bilim ve teknoloji politikaları temelinde uygulanan kalkınma stratejileri ile ilişkisi analiz edilmelidir ve buna uygun politikalar hedeflenmelidir. Ülkemizde mühendis ve mimarlarımızın %35'inin açık işsiz olduğu veya meslekleri dışında bir işte çalıştıkları, çalışanların büyük bir bölümünün ise mesleki tatmin ve mühendislik heyecanı duymadan mesleklerini uyguladıkları bilinmektedir. Diğer bir gerçek ise; ülkemizdeki 200 000'e yakın küçük ve orta ölçekli sanayi işletmesinde yani KOBİ' lerde mühendis mimar istihdam etme geleneğinin oluşmamış olmasıdır.

Yapılan araştırmalara göre; mühendislik mezuniyet bilgisinin %5'i her sene eski ve geçersiz hale gelmektedir. Yine yapılan araştırmalar mühendislik bilgisinin yarı ömrünün de, farklı mühendislik dallarına göre 2,5-7,5 yıl arasında değiştiğini göstermektedir. Dolayısı ile, mühendisler-mimarlar mesleki yaşamları boyunca, değişen ve gelişen teknolojilere sahip olabilmek için öğrenmeye devam ederler. Bu da öğrenme alanında sürekliliğin ve deneyimin önemini ortaya koymaktadır. Bu nedenle ;

1. Mezuniyet sonrası, üyenin sürekli eğitiminin sağlanması günümüzde kaçınılmaz bir zorunluluk haline gelmiştir. Odamız bu tespitten hareketle bünyesinde oluşturduğu **MİEM** (Meslek İçi Eğitim Merkezi) aracılığıyla üyenin uzmanlaşması, gelişiminin sürekli kılınması vb. amaçlı eğitim ve belgelendirme çalışmalarını sürdürmektedir. **MİEM** çalışmalarının geliştirilmesine yönelik Oda-Üniversite işbirliğinin sağlanması ve sürekli kılınması,
2. **MİEM** tarafından düzenlenen eğitim programlarının geliştirilmesi, eğitim notlarının ve/veya kitaplarının hazırlanması, eğitici portföyünün artırılması konularında Oda-Üniversite işbirliğinin geliştirilmesi ve sürekli kılınması,
3. Odamızın yayın politikaları çerçevesinde mesleğimizle ilgili **Teknik Yayınların**, üyelerimizin ve öğrencilerimizin kullanımına sunulması ve bu yayınların sayılarının artırılması amacıyla ortak çalışmaların yürütülmesi,
4. Odamız tarafından üretilerek kamuoyunun kullanımına sunulan **Oda Periyodiklerinin** ihtiyaç duyduğu (Mühendis Makina Dergisi – A Grubu Yayın Kategorisinde; Endüstri Mühendisliği Dergisi - A Grubu Yayın Kategorisinde ve Tesisat Mühendisliği Dergisi - A Grubu Yayın Kategorisinde) bilimsel makale / yazı gereksinimlerinin karşılanmasına katkı sağlanması, hakemli dergi olan **Oda Süreli Yayınlarındaki** bilimsel makale ve yazı değerlendirme amaçlı oluşturulan uzman havuzunun çalışmasının etkin kılınması amaçlı Oda-Üniversite işbirliğinin geliştirilmesi,
5. Odamız tarafından dönem içerisinde düzenlenecek olan **Kongre-Kurultay ve Sempozyumlara** üniversitelerimizdeki üyelerimizin ve öğretim üyelerinin yaptıkları bilimsel çalışmalarla katılımlarının sağlanması için Oda-Üniversite işbirliğinin geliştirilmesi,
6. Odamız bünyesinde mesleğimizle ilgili oluşturulan **Teknik Komisyonlarımıza** üniversitelerimizden katılım ve katkıların artırılması yönünde çalışmaların yapılması,
7. Üniversitelerde görev alan üyelerimizin Oda çalışmalarına ve Yönetimlerine daha aktif katılımı konusunda ortak çalışmaların yürütülmesi,
8. Meslek alanlarımızla ilgili kamuoyunu doğru ve bilimsel bir şekilde aydınlatmak için üretilecek **Oda Görüşlerinin** oluşturulması sürecine üniversitelerimizdeki üyelerimizin aktif katkı ve katılımlarının sağlanması,
9. AB teknik mevzuat uyum sürecinin yaşandığı bugünlerde üniversite teknik imkanlarının-laboratuvar, araştırma merkezleri vb.-sanayie açılmasıyla Oda-Üniversite işbirliğinin geliştirilmesi, son olarak ifade edebileceğimiz başka bir görüş.